

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμᾶται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Τιμᾶται γρ. ἀργ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΘΩΡΥΦΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 26 Απριλίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική Επιθεώρησις. — Όδη σύγχρονος πρός τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον. — Εῦδοξος ὁ θαλασσοπόδος. — Τὰ Κελλίδαρα (Κέλβερο). — Ήρόδοτος ὁ πατὴρ τῆς Ιστορίας. — Ποικίλα. — Παγκόδυμος Κολομβιανὴ Εκθεσίς τοῦ 1893 (Τὸ ήθικὸν ἔργον αὐτῆς). — Εἰς τὶ χρονιμεύει τὸ Σικάγον — Η Πρόκορς (Διηγῆμα πρωτότυπον ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Μυθολογίας). — Η Δευτέρα Μήτη (διηγῆμα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην γεγονότων εἶναι ἀναμφιστώτως ἡ ἐπὶ τῇ 1 μαΐου ἐκδόλωσις τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς μορφαῖς, ὅπερ ὅντως σοβαρὸν τυγχάνει καὶ δικαίως εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλει λαούς τε καὶ κυβερνήσεις, ταύτας μὲν ἀγνοούσας δόπια τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς καρακώλυσιν τῆς ἐπισκῆψεως τοῦ κοινωνικοῦ κινδύνου, ἐκείνους δὲ φοβουμένους μὴ ἡ κατὰ τοῦ κεφαλαίου πάλιν τῆς ἐργασίας γενικώτερον προσλάβῃ χαρακτῆρα καὶ διαταραχθῆ ὅντας ἡ ἐπικρατοῦσα νῦν ἡσυχία οὐχὶ ἐκ συγκρούσεως τῶν συμφερόντων ταύτης τῆς δυνάμεως πρὸς ἐκείνην, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἐκκεντρικῶν ιδεῶν πολλῶν πολεμίων τῆς ὑφισταμένης ἐσωτερικῆς νῦν καταστάσεως, πειρωμένων δπως ἐπωφεληθῶσι τὰς περιστάσεις καὶ ὅπως τὸν ἄγωνα αὐτῶν συνταύτιζωσι πρὸς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, εἰς οὐδένα δὲ χαλινὸν ἐποκυπτόντων οὐδὲ ἀποδυσπετούντων πρὸς τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ καροπούσθαι τὸν ἴδρυτα τοῦ ἄλλου. Η ἡμέρα τῆς 1 μαΐου ἔχαρακτηρίσθη τούτου ἔνεκεν ὡς ἀποφράξ, ὡς στιγμὴ ἐκρήξεως τοῦ μέχρι τοῦδε νεκροῦ ἥφαιστείου τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, ὡς ἐποχὴ συγκρούσεως κυβερνώντων καὶ κυβερνωμένων, αἱ δὲ κατὰ τόπους ἀρχαί, πτονθεῖσαι τὰ διὰ τοῦ τύπου προρρηθέντα, ἔγνωσαν σπουδαίας καὶ αὐστηρὰς νὰ λάβωσιν ἀποφάσεις καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν ἀρωγὸν καὶ αὐτῶν τῶν ὄργανων, ὃν χρῆσις γίνεται πρὸς ἀμυναν τῶν χωρῶν κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ πολεμίου. Εὕτυχῶς αἱ προορήσεις τοῦ τύπου ἀπεδείχθησαν δλως ἐσφαλμέναι καὶ δικαίως ἐλέχθη ἐν καιρῷ ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ 1 μαΐου θὰ παρέλθῃ ὡς παρῆλθεν

ἡ τοῦ 1891, ἡ προαγγελθεῖσα μὲν ὡς ἀφετηρία δεινῶν σπαραγμῶν, ἀλλὰ κατ’ οὐδὲν ἐπικυρώσασα τὰς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἀπαισίας προφητείας. Οὐδαμοῦ σχεδόν, ἐκτὸς σπανιωτάτων ἔξαιρεσεων, ἐπῆλθε τὸ δικαιολογοῦν τὰ σύντονα μέτρα τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς δημοσίας τάξεως, ἵδια δὲ ἐν Γαλλίᾳ πλήρης ἐπεκράτησεν ἡσυχία καὶ τάξις παρὰ τοὺς διῆσχυρισμοὺς τῶν πολεμίων αὐτῆς, τῶν ἀποπειραθέντων νὰ παραστήσωσι τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐν Εύρωπῃ δημοκρατίᾳ ὡς λίαν δεινά, ὡς ἀνασυχοῦντα οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτη ἡγέτας ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις ιθύντορας, ἀτε φοβουμένους μὴ οἱ Ραβασδὸλ καὶ λοιποὶ ἀξιούς αὐτῶν εὔρωσι μηπτάς ἐν τῇ δλλοδαπῇ. Καὶ αὐτὰ τὰ ἀνώδυνα τῶν ἐργατῶν συλλαλητήσια, ἐν οἷς παρῆσαν μόνις ἡ τρεῖς χιλιάδες ἀτόμων, παραβαλλόμενα πρὸς τὰ ἐν ταῖς κυριωτέραις τοῦ Λονδίνου συνελθόντα καὶ ἀποτελούμενα ἐκ τοιακοσίων χιλιάδων, τεκμηριοῦσι πληρέστατα ὅτι ἐν Γαλλίᾳ τὸ ἐργατικὸν κίνημα στερεῖται τῆς σοβαρότητος τοῦ ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις καὶ ὅτι οἱ τῆς ἐργασίας ἀντιπρόσωποι οὐδέποτε συναινοῦσιν εἰς τὸ συνταύτισαι τὸν δίκαιον αὐτῶν ἀγῶνα μετὰ τοῦ τῶν κυρίως πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, οἵτινες ὑπὸ διάφορα δύναματα σοσιαλιστῶν, δπαδῶν τῶν βιαίων μέτρων κτλ. ἀπειλοῦσιν ἐκ βάθρων τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα καὶ συνταράττουσι τὸν κύκλον πάστς τάξεως τοῦ λαοῦ. Ἀλλ’ ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων ἐκβασίς ἱκιστα ἀφοπλίσασα τοὺς περὶ τὸν κ. Καρνώ, ὑπεκκαίει τὸν φιλόπατρον αὐτῶν ζῆλον καὶ ἐνθαρρύνει ἐν τῇ ἐξακολουθήσει τῆς τέως πολιτείας αὐτῶν, λαβόντων μάλιστα καὶ μεγάλην πλειονόψηφίαν ἐν ταῖς δημοτικαῖς ἐκλογαῖς, αἵτινες, ὡς κριτήριον τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκλογῶν θεωροῦμεναι, καταδεικνύουσιν ὅτι στερρῶς ἐπαγιώθη τὸ τῆς δημοκρατίας σύστημα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὅτι δυσπραγματοποίητοι δλως τυγχάνουσιν αἱ ἀπαίσιοι κρίσεις καὶ ἰδέαι τῶν δεινῶν τῆς χώρας ταύτης πολεμίων, τῶν ἀποφναμένων ὅτι καὶ ἡ τοίτη δημοκρατία, εὔροται παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἀδύσσου, ἀτε τῶν ἐν Γαλλίᾳ κυβερνητικῶν συστημάτων βραχυβίων δντων. Ἐάν μάλιστα πραγματωθῇ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ἔξουμαλίσαι τὸ ἐργατικὸν ζῆτημα διὰ ίκανοποίσεως τῶν δικαίων πόθων τοῦ ἐργάτου, πρόδολον ὅτι ἡ χώρα αὐτη, ἀπαλλασσομένη τοῦ δεινοῦ τούτου ἐφιάλτου, ἀνετώτερον ἀποδυθήσεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ ματαιῶσαι τὰ δλέθρια σχέδια τῶν πολεμίων τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως. Οὐτως ἐνεργοῦσα ἡ κυρέρνησις τοῦ ἐγγόνου τοῦ ὄργανωτοῦ τῆς νίκης τὸν